

Evanjelium na Velkonočný pondelok: bez strachu

Komentár na Velkonočný pondelok. „Nebojte sa, chodte a povedzte mojim bratom, aby išli do Galiley; tam ma uvidia“. Sväté ženy, povzbudené pohľadom na Ježiša, prekonalí svoj strach a ako prvé splnili apoštolské poverenie.

Evanjelium (Mt 28, 8-15)

Ženy rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali

to oznámiť jeho učeníkom. A hľa,
Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich:

„Pozdravujem vás!“

Ony pristúpili, objali mu nohy a
klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal:

„Nebojte sa! Chodte, oznámte mojim
bratom, aby šli do Galiley; tam ma
uvidia.“

Keď odišli, prišli do mesta niektorí zo
stráže a oznámili veľkňazom všetko,
čo sa stalo. Tí sa zišli so staršími,
poradili sa a dali vojakom veľa
peňazí so slovami:

„Tak vravte: ‚V noci prišli jeho
učeníci, a kým sme my spali, oni ho
ukradli.‘ A keby sa to dopočul vladár,
my ho uchlácholíme a postaráme sa,
aby sa vám nič nestalo.“

Oni vzali peniaze a urobili tak, ako
ich poučili. A toto sa hovorí medzi
Židmi až do

Komentár

V tento Veľkonočný pondelok nás naďalej zaplavuje radosť z Ježišovho zmŕtvychvstania, tak ako tie ženy, „Mária z Magdaly a druhá Mária“, keď uvideli prázdny hrob a počuli zvesť od anjela. Boli vystrašené, ale nie ochromené. Bez toho, aby videli Ježiša, urýchlene poslúchli anjelov príkaz, aby oznámili vzkriesenie. Medzi strachom a radosťou zvíťazila radosť, pretože uverili a vďaka svojej viere poslúchli. Podnecovala ich bezpodmienečná láska k Majstrovi. A hneď boli odmenení: stretol sa s nimi sám vzkriesený Ježiš. Tieto veriace, radostné a poslušné ženy si zaslúžili pozdrav od samotného Ježiša, aby im daroval pokoj. Už anjel im povedal: „Nebojte sa“. Ony sa však stále báli. Preto dostali to isté oznámenie druhýkrát, ale tentoraz z úst samotného Ježiša. A láska ich

nabáda, aby ho objali: „V láske niet strachu, a dokonalá láska vyháňa strach“ (1 Jn 4, 18).

Strážcom hrobu nebolo oznámené nič: nebolo to potrebné, lebo všetko videli. A hoci sa im zdalo, že zostali ako mŕtvi, vstali, aby povedali všetko, čo sa stalo. V ich oznámení nebola žiadna radosť, iba strach. Klúd im priniesli peniaze, ktoré dostali za to, že to nikomu nepovedia. Čo iné mohlo byť z tých vojakov, keby sa nenechali podplatiť, ako svedkovia Pravdy?

Dnes stojíme pred týmito dvoma reakciami: viera v zmŕtvychvstalého Ježiša a odvaha ohlasovať ho, alebo mlčanie kvôli chamtivosti, „koreňu všetkého zla“ (1 Tim 6, 10). Vo vojakoch sa naplnilo to, čo Ježiš povedal v podobenstve o rozsievачovi: „U koho bolo zasiate do trnia, to je ten, kto počúva slovo, ale svetské starosti a klam bohatstva

slovo udusia a ostane bez úžitku“ (Mt 13, 22). U žien sa stal pravý opak: „A u koho bolo zasiate do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú“ (Mt 13, 23). Inú Máriu, Matku Zmŕtvychvstalého, prosíme o vieru a odvahu tých žien, aby sme „ohlasovali Pánove skutky“ (Ž 118, 17).

Josep Boira // Pexels - Andrea Piacquadio